

วารสารอิเล็กทรอนิกส์
ทางการศึกษา

OJED, Vol. 20, No. 2, 2025. Article ID: OJED-20-02-004
Article Info: Received 8 May, 2025; Revised 26 June, 2025; Accepted 17 July, 2025

OJED
An Online Journal
of Education
www.tci-thaijo.org/index.php/OJED

การจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

Instruction Using Please Strategy to Improve Academic Essay Writing Abilities of Upper Secondary Students

กระต่าย วิรัชยานุกุล¹ และ วิภาวรรณ วงษ์สุวรรณ คงเฝ้า^{2*}
Kratai Viratchayanukul¹ and Wipawan Wongsuwan Kongpao^{2*}

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE 2) วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคาทอลิกในสังกัดองค์กรสังคมมณฑลกรุงเทพฯ เขต 1 จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการโดยใช้ร่วมกับเกณฑ์การประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการ แบบวิเคราะห์ผลงานเรียงความเชิงวิชาการ และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทุกองค์ประกอบ

คำสำคัญ : กลยุทธ์ PLEASE, การเขียนเรียงความเชิงวิชาการ, นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

¹ นิสิตมหาวิทยาลัยสาขาสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล : kratai.viratchayanukul@gmail.com
Master student in Division of Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education,
Chulalongkorn University. Email: kratai.viratchayanukul@gmail.com

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประจักษ์สาขาสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อีเมล : wipawan.w@chula.ac.th
Assistant Professor (Ph.D.) in Division of Teaching Thai Language, Department of Curriculum and Instruction, Faculty of Education,
Chulalongkorn University. Email: wipawan.w@chula.ac.th

Abstract

This study aimed to 1) compare the academic essay writing abilities of upper secondary school students before and after instruction using the PLEASE strategy, and 2) analyze changes in their academic essay writing abilities during the implementation of the PLEASE strategy. The participants were 28 upper secondary school students from catholic schools under district 1 of the Bangkok archdiocese, selected using purposive sampling. The research instruments included an academic essay writing ability test with an academic essay writing rubric, an academic essay performance analysis form, and lesson plans based on the PLEASE strategy. Data were analyzed using mean, standard deviation, *t*-test, and content analysis. The findings revealed that 1) students' average academic essay writing ability scores after instruction were significantly higher than before instruction at the .05 level, and 2) The academic essay writing abilities of upper secondary students improved in all evaluated components.

Keywords: PLEASE strategy, academic essay writing ability, upper secondary school

บทนำ

การเขียนมีบทบาทสำคัญมากขึ้นในปัจจุบัน มนุษย์ทุกคนจำเป็นต้องเขียนบันทึกสิ่งต่าง ๆ เรื่องราว ข้อตกลง ความคิด หรือข้อมูล เพื่อให้เข้าใจสารที่ตรงกันหรือชักจูงใจให้ผู้อื่นเห็นด้วย (สถาบันภาษาไทย, 2561) ปัจจุบันมีช่องทางการสื่อสารในการทำงานมากขึ้น เช่น การสนทนาผ่านสื่อออนไลน์ การเขียนโฆษณา บนสื่อออนไลน์ หรือการเขียนเรื่องราวผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ Gopalakrishnan (2015) กล่าวว่าไว้ว่า เมื่อมีช่องทางการสื่อสารที่มากขึ้น การมีทักษะการเขียนที่ดีติดตัวตั้งแต่วัยเรียนจึงสำคัญ หากนักเรียนได้รับฝึกฝน พัฒนาการเขียนอย่างต่อเนื่องจะทำให้การทำงานบรรลุผลได้ดีขึ้น นอกจากนี้ หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานยังคาดหวังให้ผู้เรียนที่จบการศึกษาภาคบังคับต้องสามารถเขียนสื่อสารรูปแบบต่าง ๆ ได้ทั้ง การเขียนเรียงความทั่วไป การเขียนย่อความ การเขียนบทความวิจารณ์ การเขียนรายงานการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนสามารถผลิตผลงานของตนเองในรูปแบบต่าง ๆ ได้ทั้งสารคดีและบันเทิงคดี (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

อย่างไรก็ดี แม้หลักสูตรการศึกษาได้คาดหวังให้นักเรียนมีทักษะการเขียนที่ดีขึ้นเพื่อดำรงชีวิตและทำงานในอาชีพต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่สภาพจริงไม่เป็นอย่างที่คาดหวังไว้ ผู้วิจัยซึ่งเป็นครูผู้สอนวิชา ภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาโรงเรียนคาทอลิกในสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 1 (สข.) แห่งหนึ่งได้สังเกตงานเขียนของนักเรียนจากการตรวจงาน พบว่า นักเรียนใช้ภาษาผิดหลักจนเป็นเรื่องปกติ เลือกใช้ระดับภาษา ไม่เหมาะสมกับประเภทงานเขียน และถ่ายทอดเนื้อหาไม่เป็นระบบ สอดคล้องกับที่ สถาบันทดสอบการศึกษา แห่งชาติ (2567) ได้รายงานผลข้อบกพร่องการเขียนจากการทดสอบภาษาไทยรูปแบบอัตนัยระดับชาติไว้ว่า นักเรียนมีบกพร่องทั้งการใช้ประโยคผิดโครงสร้าง ประโยคไม่จบความ ใช้คำเชื่อมผิดหลักการ เรียบเรียงลำดับ เนื้อหาสับสน สื่อความที่ยังไม่ชัดเจน เนื้อความขาดตอน เนื้อความซ้ำซ้อน และใช้ภาษาพูดในงานเขียน

จากรายงานผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงศึกษาผลคะแนนเฉลี่ยการเขียนในระดับชาติของนักเรียนมัธยมศึกษาเพิ่มเติมจากรายงานข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาจากการทดสอบรูปแบบอัตโนมัติ O-NET ในปีการศึกษา 2566 พบว่า จากคะแนนเฉลี่ย 30 คะแนน โรงเรียนในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงอุดมศึกษา (สอิต) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 18.50 โรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร (กทม.) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 15.53 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 13.76 และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ที่ 12.70 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ, 2567) จากรายงานชี้ให้เห็นว่า นักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.) มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ามาตรฐานและต่ำกว่าทุกสังกัดซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดนี้มีความจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้ดีขึ้น

สภาพปัญหาข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า การศึกษาในประเทศไทยยังไม่ประสบผลสำเร็จด้านการเขียนตามคุณภาพที่คาดหวังไว้ ผู้วิจัยจึงศึกษาและคัดเลือกประเภทของงานเขียนที่เหมาะสมแก่การนำไปใช้พัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายทั้งด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด และการใช้ภาษา ผู้วิจัยพบว่า เรียงความเชิงวิชาการ (academic essay) เป็นประเภทงานเขียนที่มีความเหมาะสม เพราะช่วยให้นักเรียนได้ฝึกถ่ายทอดและเรียบเรียงเนื้อหา ใช้ภาษา และเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือใช้สนับสนุนความคิด (สมเกียรติ เสงวีจิณ และ ชิษฐา ยานาจิชาวะ, 2560) ดังสอดคล้องกับที่ Warburton (2006) กล่าวได้ว่าการสอนเขียนเรียงความคือหัวใจสำคัญในการพัฒนาการเขียน เพราะผลการเขียนเรียงความได้ดีจะช่วยให้มีพื้นฐานที่แข็งแรงซึ่งส่งผลให้สามารถนำไปปรับใช้ในงานเขียนรูปแบบอื่น ๆ ได้ดีขึ้น ผู้วิจัยได้เลือกให้นักเรียนฝึกเขียนเรียงความเชิงวิชาการประเภทบรรยายและอธิบาย เนื่องจากงานเขียนประเภทบรรยายและอธิบายเป็นลักษณะการเขียนพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาต่อยอดไปสู่งานเขียนในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับตัวชี้วัดในหลักสูตรแกนกลาง ม.4-6 สารที่ 2 ข้อที่ 1 นักเรียนต้องสามารถเขียนในรูปแบบต่าง ๆ ได้ตรงวัตถุประสงค์ และข้อที่ 2 นักเรียนต้องสามารถเขียนเรียงความได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การพัฒนาให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการดีขึ้น ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารวิชาการต่าง ๆ (Boardman, 2008; Bowker, 2007; Lucia et al., 2019; Oshima & Hogue, 2006) พบว่าความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ หมายถึง การถ่ายทอดเนื้อหาภายในขอบเขตที่กำหนดได้ครบถ้วน ลำดับความคิดประเด็นของเนื้อหาได้อย่างสมเหตุสมผล เรียบเรียงข้อความได้สละสลวย ใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน เขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน และเลือกใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในงานเขียนได้อย่างน่าเชื่อถือโดยเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาได้ถูกต้อง ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการมี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการเรียบเรียงความคิด ด้านการใช้ภาษา ด้านกลไกการเขียน ด้านรูปแบบ และด้านการอ้างอิงข้อมูล

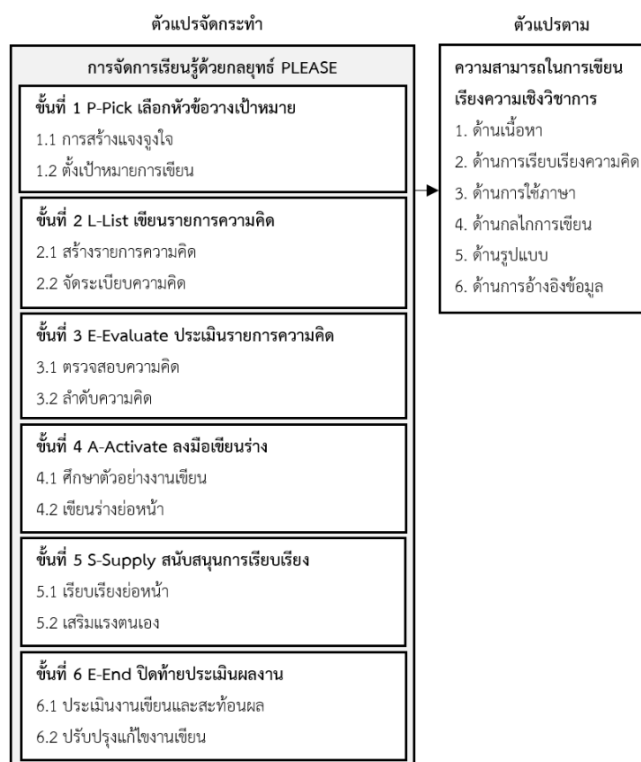
อย่างไรก็ตาม การพัฒนาความสามารถให้ครบตามองค์ประกอบข้างต้นยังมีอุปสรรคในการพัฒนา เมื่อผู้วิจัยสำรวจปัญหาการเขียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนในสังกัดองค์กรสังคมพล กรุงเทพฯ เขต 1 ที่มีปัญหาการเขียนจำนวน 20 คน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้างด้วยวิธีการสนทนาโต้ตอบ (นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4, การสื่อสารส่วนบุคคล, 7 พฤศจิกายน 2567) พบว่า 1) นักเรียนไม่ทราบว่าต้องเริ่มเขียนอย่างไรและไม่มีความมั่นใจในการเขียน เพราะขาดแนวทางหรือตัวอย่างที่ดีเป็นแม่แบบ 2) นักเรียนไม่อยากเขียน เพราะขาดแรงจูงใจและอยากทำสิ่งอื่น และ 3) นักเรียนรู้สึกว่าเรียงความเป็นเรื่องที่ไม่น่าสนใจ ปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับที่ Fitriani et al. (2020) กล่าวว่า นักเรียนต้องการเรียงความที่มีหัวข้อและมีแนวทางการเขียนมาให้ มีกิจกรรมที่ช่วยเสริมความมั่นใจ และต้องการเวลาในการเขียนมากขึ้น

จากสภาพปัญหาทั้งหมด ผู้วิจัยจึงศึกษากลยุทธ์การสอนเขียนที่ช่วยส่งเสริมความสามารถและช่วยแก้ไขสภาพปัญหาการเขียนของนักเรียนได้ ผู้วิจัยพบว่า กลยุทธ์ PLEASE เป็นกลยุทธ์การสอนที่มีกระบวนการเขียน (process writing) ซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงข้อความดีขึ้นอย่างเป็นลำดับทั้งกระบวนการร่างเนื้อหา เรียบเรียงเนื้อหา และปรับปรุงแก้ไข อีกทั้งมีการนำกลยุทธ์อภิปัญญา (Metacognitive strategy) ได้แก่ การวางแผน การควบคุมตนเอง และการประเมินตนเอง มาใช้ร่วมกับกระบวนการเขียนซึ่งช่วยให้นักเรียนเขียนอย่างมีเป้าหมาย ช่วยให้นักเรียนมีแนวทางการเขียนที่ชัดเจน และช่วยเสริมแรงจูงใจให้นักเรียนมีความมั่นใจและสนใจมากขึ้น แต่เดิมกลยุทธ์ PLEASE เป็นกลยุทธ์ที่ใช้การสอนกับผู้เรียนกลุ่มที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (LD) ในระยะแรก มีเป้าหมายให้ผู้เรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ให้สามารถควบคุมตนเอง วางแผนการเขียน พิจารณาถึงข้อบกพร่องการเขียนได้ด้วยตนเอง ในระยะถัดมากลยุทธ์ PLEASE ได้รับการนำมาใช้สอนกับผู้เรียนที่มีภาวะปกติโดยใช้กับกลุ่มนักเรียนที่มีปัญหาการเขียน ได้แก่ ปัญหาการถ่ายทอดเนื้อหา หรือการเรียบเรียงความคิด (Graham & Harris, 2005; Liza and Refnaldi 2013; Welch, 1992)

ในปัจจุบันกลยุทธ์ PLEASE ยังไม่มีการศึกษาวิจัยในประเทศไทย เมื่อผู้วิจัยศึกษางานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้นำกลยุทธ์ PLEASE ไปใช้กับกลุ่มผู้เรียนปกติ พบว่า ขั้นตอนของกลยุทธ์ PLEASE ได้แก่ ขั้นที่ 1 P-Pick (เลือกหัวข้อวางเป้าหมาย) ขั้นที่ 2 L-List (เขียนรายการความคิด) ขั้นที่ 3 E-Evaluate (ประเมินรายการความคิด) มีส่วนช่วยให้สามารถถ่ายทอดเนื้อหาและเรียบเรียงความคิดดีขึ้น ขั้นที่ 4 A-Activate (ลงมือเขียนร่าง) ขั้นที่ 5 S-Supply (สนับสนุนการเรียบเรียง) และขั้นที่ 6 E-End (ปิดท้ายประเมินผลงาน) มีส่วนช่วยให้สามารถใช้ภาษาและเขียนได้ตรงรูปแบบและอ้างอิงเนื้อหาได้ถูกต้อง (Aminatun et al., 2019, Milford & Harrison, 2010; Mohammed, 2021) ผู้วิจัยจึงนำกลยุทธ์ PLEASE มาปรับใช้สอนเขียนเรียงความเชิงวิชาการให้นักเรียนมีกระบวนการเขียน รู้จักวางแผน ควบคุมตนเอง และประเมินตนเอง ตลอดจนนักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการดีขึ้นทุกองค์ประกอบ ดังแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย (ภาพ 1)

ภาพ 1

กรอบแนวคิดในการวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE
2. เพื่อวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE

วิธีการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยทดลองเบื้องต้น (Pre-experimental design) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนและหลังเรียน (One-group pretest-posttest design) มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและตัวอย่าง

1.1 ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคาทอลิกในสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 1 ที่เป็นโรงเรียนขนาดกลาง เฉพาะแผนการเรียนที่มีรายวิชาเพิ่มเติม การเขียน

1.2 ตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนคาทอลิกในสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 1 จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากหลักสูตรโรงเรียนคาทอลิกในสังกัดอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ เขต 1 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายรายวิชาเพิ่มเติม การเขียน ออกแบบให้นักเรียนได้เรียนรวมกันเป็น 1 ห้องเรียน ยกเว้นแผนการเรียนวิทย์-คณิตฯ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีเครื่องมือ ดังนี้

2.1.1 แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ มีลักษณะเป็นการทดสอบแบบอัตนัยโดยให้นักเรียนเขียนเรียงความเชิงวิชาการ จำนวน 1 ข้อ โดยใช้ข้อความและบทความที่มีเนื้อหาเดียวกัน ใช้เก็บข้อมูลก่อนและหลังทดลองและตรวจโดยใช้เกณฑ์การประเมินผลงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผู้วิจัยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อความ เนื้อหา และวัตถุประสงค์ของการวัด ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยความสอดคล้องอยู่ที่ 0.92 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับปรุง ได้แก่ (1) บทความประกอบการเขียนให้เพิ่มแหล่งข้อมูลอ้างอิงมากขึ้นเพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้ทำข้อสอบเลือกใช้ใช้อ้างอิง (2) ปรับข้อความและภาษาที่ใช้ในบทความประกอบการเขียน และ (3) ปรับคำชี้แจงให้ชัดเจนและเจาะจงมากขึ้น

เกณฑ์การประเมินผลงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการ เป็นเกณฑ์ที่ใช้ประกอบกับแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ มีลักษณะเป็นแบบวิเคราะห์องค์ประกอบย่อย โดยศึกษารูปแบบการให้คะแนนและการกำหนดค่าน้ำหนักจากแนวทางนักวิชาการทั้งในประเทศและต่างประเทศ ผู้วิจัยกำหนดอัตราส่วนน้ำหนักคะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการเป็น 6 ด้าน ได้แก่ เนื้อหา 16 คะแนน (ร้อยละ 25) การเรียบเรียงความคิด 16 คะแนน (ร้อยละ 25) การใช้ภาษา 14 คะแนน (ร้อยละ 20) กลไกการเขียน 9 คะแนน (ร้อยละ 10) รูปแบบ 8 คะแนน (ร้อยละ 10) และการอ้างอิงข้อมูล 7 คะแนน (ร้อยละ 10) คะแนนรวม 70 คะแนน ในแต่ละด้านแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ ดีมาก = 4 ดี = 3 ปานกลาง = 2 ปรับปรุง = 1 โดยแปลผล คือ ช่วงคะแนน 56-70 คะแนน (ร้อยละ 80-100) คือ ระดับดีเยี่ยม ช่วงคะแนน 49-55 คะแนน (ร้อยละ 70-79) คือ ระดับดี ช่วงคะแนน 42-48 คะแนน (ร้อยละ 60-69) คือ ปานกลาง ช่วงคะแนน 35-41 คะแนน (ร้อยละ 50-59) คือ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ และคะแนนต่ำกว่า 35 (ร้อยละ 0-49) คือ ต่ำกว่าเกณฑ์

ผู้วิจัยได้นำเกณฑ์การประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน พิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินแต่ละข้อกับค่านิยามเชิงปฏิบัติ ผลการวิเคราะห์พบว่าค่าเฉลี่ยความสอดคล้องเท่ากับ 0.94 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอแนะให้ปรับปรุง ดังนี้ (1) ปรับการใช้ภาษาให้ตรงกับค่านิยามเชิงปฏิบัติการใช้คำให้สม่ำเสมอ (2) ทบทวนการใช้คำว่า “เท่าที่ควร” เป็นคำที่สามารถวัดได้ยาก

ผู้วิจัยปรับแก้เกณฑ์การประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดสอบใช้ (Try out) กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับตัวอย่าง และนำผลงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมาตรวจให้คะแนนโดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์การสอนภาษาไทยจำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ตรวจตามเกณฑ์ประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการที่กำหนด จากนั้นหาคุณภาพของเกณฑ์ประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการโดยนำผลการตรวจมาหาค่าความสอดคล้องของการตรวจให้คะแนนระหว่างผู้ประเมินด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน พบว่า ค่าสหสัมพันธ์อยู่ที่ 0.88 อยู่ในระดับสูงมาก

2.1.2 แบบวิเคราะห์งานเขียนเรียงความเชิงวิชาการ เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับรวบรวมข้อมูลจากผลงานของนักเรียนรายบุคคล เครื่องมือมีลักษณะเป็นรายการตรวจสอบใช้สำหรับตรวจสอบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนตามองค์ประกอบย่อยว่า “พบ/ไม่พบ” ในงานเขียนของนักเรียน 4 ครั้ง เพื่อพิจารณาความเปลี่ยนแปลงว่านักเรียนมีข้อบกพร่องในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการลดลงในทุกครั้งหรือไม่ และมีการบันทึกข้อมูลการเขียนที่ปรากฏในงานเขียนเพิ่มเติมไว้สำหรับวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากนั้นผู้วิจัยนำให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของรายการตรวจสอบดังกล่าว พบว่า มีค่าเฉลี่ยความสอดคล้องของรายการตรวจสอบกับองค์ประกอบของความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการอยู่ที่ 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ รวมทั้งสิ้น 16 คาบ แผนที่ 1-2 เรียงความเชิงวิชาการแบบบรรยาย แผนที่ 3-4 เรียงความเชิงวิชาการแบบอธิบาย (1 แผน ต่อ 1 งานเขียน) ผู้วิจัยสร้างแผนตามกลยุทธ์ PLEASE 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 P-Pick (เลือกหัวข้อวางเป้าหมาย) นักเรียนเลือกหัวข้อ กลุ่มเป้าหมายผู้อ่าน และลักษณะการเขียนตามประเภทของงานเขียนโดยครูช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความพร้อมในการเขียน ขั้นที่ 2 L-List (เขียนรายการความคิด) นักเรียนเขียนรายการความคิดที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและจัดระเบียบความคิดให้เป็นหมวดหมู่เพื่อวางแผนการเขียน ขั้นที่ 3 E-Evaluate (ประเมินรายการความคิด) นักเรียนตรวจสอบความคิดตนเองโดยเลือกประเด็นที่สอดคล้องกับหัวข้อ และลำดับความสำคัญเนื้อหาเพื่อวางแผนการเขียนเนื้อหาแต่ละย่อหน้า ขั้นที่ 4 A-Activate (ลงมือเขียนร่าง) นักเรียนศึกษาตัวอย่างงานเขียนที่ดีและเขียนร่างประโยคในแต่ละย่อหน้า ขั้นที่ 5 S-Supply (สนับสนุนการเรียบเรียง) นักเรียนเรียบเรียงเนื้อหาทุกย่อหน้าสมบูรณ์และมีครูส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักเสริมแรงทางบวกตนเองให้นักเรียนมีกำลังใจและความมั่นใจในการเขียน และขั้นที่ 6 E-End (ปิดท้ายประเมินผลงาน) นักเรียนประเมินตนเอง แลกเปลี่ยนสะท้อนคิด และปรับปรุงแก้ไขงานเขียน

ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้กลยุทธ์ PLEASE ทุกแผนให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาถึงความถูกต้องของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล พบว่า มีดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาต่อกิจกรรมการเรียนรู้อยู่ที่ 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิเสนอให้ปรับปรุง ดังนี้ (1) เพิ่มเติมการเขียนกิจกรรมบางขั้นตอนให้มีความชัดเจนมากขึ้น และมีการเพิ่มข้อความสำคัญเพื่อสะท้อนถึงบทบาทครูและบทบาทนักเรียนให้มากขึ้น และ (2) แก้ไขภาษาที่ใช้ต่าง ๆ ให้มีความชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น จากนั้นผู้วิจัยได้ปรับปรุงตามคำแนะนำ และนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่ใกล้เคียงกับตัวอย่าง พบว่า นักเรียนแสดงความคิดเห็นว่าขั้นที่ 5 S-Supply นักเรียนบางคนคิดช้าและเขียนช้าจึงอยากให้ครูมอบหมายให้ทำการบ้านก่อนเข้าสู่กิจกรรมต่อไป และผู้วิจัยนำผลมาปรับปรุงก่อนนำไปใช้ทดลองจริง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ

3.1.1 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการก่อนเรียน Pre-test ไปใช้กับตัวอย่างเพื่อวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ 6 องค์ประกอบ และตรวจให้คะแนนนักเรียนรายบุคคลตามเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างไว้

3.1.2 ดำเนินการทดลองจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE กับตัวอย่าง จำนวน 4 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 16 คาบ 4 สัปดาห์

3.1.3 นำแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการหลังเรียน Post-test ไปใช้กับตัวอย่างเพื่อวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ 6 องค์ประกอบ และตรวจให้คะแนนนักเรียนรายบุคคลตามเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการที่ผู้วิจัยสร้างไว้

3.2 การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลและวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการจากการตรวจผลงานเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนรายบุคคล จำนวน 4 ครั้ง โดยใช้เกณฑ์การประเมินงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการ และใช้แบบวิเคราะห์งานเขียนเรียงความเชิงวิชาการในการบันทึกการเขียนเพื่อนำมาวิเคราะห์เนื้อหา และใช้รายการตรวจสอบในการพิจารณาประกอบ คือ เมื่อนักเรียนมีข้อบกพร่องลดลงแสดงว่านักเรียนเริ่มมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการโดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) จากนั้นวิเคราะห์ผลคะแนนโดยเปรียบเทียบข้อมูลหลังและก่อนเรียนด้วยการทดสอบค่าที่ t -test dependent และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนโดยตรวจเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียน 4 ครั้ง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงโดยใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) และนำเสนอข้อมูลเป็นความเรียง

ผลการวิจัย

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการก่อนและหลังเรียน และความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการตามองค์ประกอบที่เปลี่ยนแปลงไป ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ

ผลการวิจัยที่ผู้วิจัยใช้แบบวัดความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการก่อนเรียนและหลังเรียน กับตัวอย่างจำนวน 28 คน พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมของความสามารถในการเขียนเรียงความ

เชิงวิชาการของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE มีคะแนนหลังเรียน 62.32 ($SD = 2.80$) และคะแนนก่อนเรียน 49.75 ($SD = 3.36$) สรุปว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำแนกตามองค์ประกอบทั้ง 6 ด้าน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกองค์ประกอบ (ตาราง 1)

ตาราง 1

ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE

ความสามารถในการเขียน เรียงความเชิงวิชาการ	คะแนนเต็ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		<i>t</i>	<i>p</i>
		<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>		
ภาพรวม	70	49.75	3.36	62.32	2.80	16.50	.000*
ด้านที่ 1 เนื้อหา	16	11.46	1.29	15.21	0.69	15.33	.000*
ด้านที่ 2 การเรียบเรียงความคิด	16	10.43	1.17	13.43	0.74	11.44	.000*
ด้านที่ 3 การใช้ภาษา	14	10.46	1.04	12.43	0.74	8.24	.000*
ด้านที่ 4 กลไกการเขียน	9	7.18	1.19	7.86	1.01	4.16	.000*
ด้านที่ 5 รูปแบบ	8	6.43	0.63	7.07	0.54	3.91	.000*
ด้านที่ 6 การอ้างอิงข้อมูล	7	3.79	0.69	6.32	0.55	16.93	.000*

* $p < .05$

2. ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการ

ผลการวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงระหว่างที่นักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามลำดับ ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1-2 นักเรียนส่วนใหญ่ยังถ่ายทอดสาระเนื้อหาที่ไม่ถูกต้องและเกินขอบเขตที่กำหนดโดยนำข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและบทอ่านมาใช้งานเขียน เช่น นักเรียนบางคนพยายามเชื่อมโยงข้อมูลต่าง ๆ ที่นอกเหนือจากหัวข้อเข้ามาใช้ในงานเขียนซึ่งข้อมูลที่เพิ่มมานั้นเกินขอบเขตที่นักเรียนตั้งเป้าหมายไว้ และส่วนใหญ่ยังแสดงประเด็นสำคัญที่ไม่เกี่ยวข้องกับหัวข้อและไม่ครบถ้วน นักเรียนส่วนใหญ่ถ่ายทอดสาระเนื้อหาที่ยังไม่ครอบคลุมประโยชน์หรือคุณค่าของหัวข้อ ส่วนในงานเขียนครั้งที่ 3-4 นักเรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ถูกต้องและเขียนภายในขอบเขตได้ทุกคน แสดงประเด็นสำคัญของหัวข้อครบถ้วน ถ่ายทอดสาระเนื้อหาได้ครอบคลุมหัวข้อ และใช้กลวิธีนำเสนอเนื้อหาได้ทั้งส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป

2.2 ด้านการเรียบเรียงความคิด พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1-2 นักเรียนบางคนยังเขียนรวน เรียบเรียงข้อความยังไม่ต่อเนื่อง เนื้อความขาดตอน ยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับประโยคหลักและประโยคสนับสนุน ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถขยายความประโยคได้ถูกต้องและเรียบเรียงเนื้อหาไม่ไปในทิศทางเดียวกัน เนื้อหาในย่อหน้าและระหว่างย่อหน้ายังไม่สัมพันธ์กัน และเรียบเรียงสาระหรือประเด็นสำคัญรวมกันในย่อหน้าเดียวกัน ส่วนงานเขียนครั้งที่ 3-4 นักเรียนส่วนใหญ่สามารถเรียบเรียงข้อความได้ต่อเนื่อง สละสลวย ลำดับความเนื้อหาสมเหตุสมผลมากขึ้น และไม่เขียนรวน ใช้ประโยคสนับสนุนขยายความประโยคหลักได้ดี เนื้อความไม่ขาดตอน สามารถเรียบเรียงเนื้อหาไปในทิศทางเดียวกันตลอดงานเขียน เรียบเรียงเนื้อหาในย่อหน้าและระหว่างย่อหน้าได้สัมพันธ์กันมากขึ้น และเรียบเรียงสาระหรือประเด็นสำคัญสมบูรณ์และชัดเจนทุกย่อหน้า

2.3 ด้านการใช้ภาษา พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1-2 นักเรียนบางคนเขียนประโยคผิดโครงสร้าง ใช้ชนิดของคำไม่ตรงตามตำแหน่ง ใช้ประโยคที่ไม่สมบูรณ์ ใช้คำไม่ถูกต้องตามความหมาย ใช้คำเกิน ใช้คำเชื่อมในข้อความและระหว่างย่อหน้าผิด และใช้ระดับภาษาที่ไม่เหมาะสม ส่วนงานเขียนครั้งที่ 3-4 นักเรียนส่วนมากใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องและสมบูรณ์ เลือกใช้คำถูกต้องตามความหมาย ไม่ใช้คำเกิน คำตก และคำลঙ্กัณ และใช้ระดับภาษาได้เหมาะสมกับงานเขียนเรียงความเชิงวิชาการ

2.4 ด้านกลไกการเขียน พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1-2 นักเรียนยังเขียนคำสะกดไม่ถูกต้องจำนวนมาก เว้นวรรคตอนไม่เหมาะสมโดยเว้นระยะห่างข้อความหรือย่อหน้าห่างกันเกินไป ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิด และเขียนตัดคำข้ามบรรทัดจำนวนมาก ส่วนงานเขียนครั้งที่ 3-4 นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำถูกต้องมากขึ้น ใช้เครื่องหมายวรรคตอนและเว้นวรรคตอนได้เหมาะสม และพบการเขียนตัดคำข้ามบรรทัดน้อยลง

2.5 ด้านรูปแบบ พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1-2 นักเรียนเขียนเนื้อหาไม่ตรงตามส่วนประกอบส่วนนำ ส่วนเนื้อหา และส่วนสรุป เช่น นักเรียนบรรยายเนื้อหาของเรื่องในส่วนนำซึ่งควรเขียนในส่วนเนื้อหา หรือนักเรียนเขียนบรรยายเนื้อหาเพิ่มเติมต่อจากเนื้อหาลงในส่วนสรุปโดยที่ส่วนสรุปควรเขียนสรุปหรือความคิดหลักของหัวข้อเรื่อง นอกจากนี้ นักเรียนยังเขียนจำนวนคำในย่อหน้าที่ไม่เหมาะสมโดยเขียนจำนวนคำในย่อหน้าเพียง 2 บรรทัด เขียนตัวอักษรไม่เป็นระเบียบ และเขียนข้อความออกนอกพื้นที่ที่กำหนดในเรียงความ งานเขียนครั้งที่ 3 พบว่า นักเรียนมีข้อบกพร่องลดลง และงานเขียนครั้งที่ 4 นักเรียนทุกคนเขียนเนื้อหาได้ตรงส่วนประกอบส่วนนำ ส่วนเนื้อหา ส่วนสรุป จำนวนย่อหน้าเหมาะสม และเขียนไม่ออกจากพื้นที่ที่กำหนด

2.6 ด้านการอ้างอิงข้อมูล พบว่า งานเขียนครั้งที่ 1 นักเรียนส่วนใหญ่ไม่เขียนอ้างอิงเมื่อนำข้อมูลมาใช้ ประกอบการเขียน เลือกใช้แหล่งที่มาของข้อมูลไม่เหมาะสม และเขียนอ้างอิงผิดรูปแบบการอ้างอิงทั้งอ้างอิงในเนื้อหาและอ้างอิงท้ายรายการ โดยนักเรียนยังเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้องตามหลักการ ใช้เครื่องหมายสัญลักษณ์ในการอ้างอิงผิด เขียนไม่ตรงตามรูปแบบ APA7 ซึ่งมีตัวอย่างไว้ในบทอ่านประกอบการเขียน ส่วนงานเขียนครั้งที่ 3-4 นักเรียนส่วนใหญ่เลือกใช้แหล่งอ้างอิงข้อมูลได้เหมาะสม เขียนอ้างอิงเนื้อหาและอ้างอิงท้ายรายการดีขึ้นทุกครั้งโดยนักเรียนส่วนใหญ่เริ่มวรรคตอนถูกต้อง และใช้สัญลักษณ์ในการอ้างอิงได้แม่นยำมากขึ้น

อภิปรายผล

จากข้อสรุปผลการวิจัย ผู้วิจัยอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE สามารถส่งเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย

ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการโดยภาพรวมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายก่อนและหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE พบว่า คะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการแบบจำแนกตามองค์ประกอบ พบว่า คะแนนเฉลี่ยหลังเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากกลยุทธ์ PLEASE ในขั้นที่ 1 P-Pick มีส่วนช่วยให้นักเรียนฝึกกำหนดเป้าหมายและกระตุ้นความสนใจนักเรียน ขั้นที่ 2 L-List มีส่วนช่วยให้นักเรียนรวบรวมประเด็นจากบทอ่านเพื่อนำมาเขียนเป็นรายการความคิดจากนั้นนำประเด็นต่าง ๆ มาจัดระเบียบเป็นหมวดหมู่ ขั้นที่ 3 E-Evaluate มีส่วนช่วยให้นักเรียนลำดับความคิดว่านักเรียนจะเขียนในประเด็นใดในย่อหน้าต่าง ๆ และมีการจัดลำดับอย่างคิดอย่างไร ทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการด้านเนื้อหาและการเรียบเรียงความคิดดีขึ้น มีการจัดลำดับเนื้อหาในย่อหน้าต่าง ๆ ก่อนลงมือเขียนซึ่งช่วยให้เข้าใจภาพรวมของเนื้อหาและวางลำดับเนื้อหาล่วงหน้าซึ่งช่วยให้นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้อยู่ในขอบเขตของตนเองอย่างแม่นยำ สารเนื้อหาสอดคล้องกับเรื่อง และเลือกใช้กลวิธีการนำเสนอเนื้อหาได้

นอกจากนี้ ในขั้นที่ 4 A-Activate นักเรียนได้ฝึกเขียนร่างข้อความในย่อหน้าต่าง ๆ ฝึกตรวจสอบความคิดของตนเองว่าเนื้อหาในแต่ละย่อหน้าสัมพันธ์กันหรือไม่ ข้อความที่เรียบเรียงต่อเนื่องกันหรือไม่ และครูมีการนำตัวอย่างงานเขียนมาให้ศึกษาเป็นแนวทางการเขียนซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีแนวทางการเขียนที่ถูกต้อง ส่งผลให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเขียนมากขึ้น และขั้นที่ 5 S-Supply เป็นขั้นที่ให้นักเรียนได้เรียบเรียงเป็นเรียงความโดยมีบทบาทครูเข้ามาช่วยเหลือปรับปรุงแก้ไขด้วยพลังเชิงบวก ให้กำลังใจนักเรียน นักเรียนสามารถสอบถามครูเมื่อพบปัญหาได้สม่ำเสมอ ทั้ง 2 ขั้นตอนนี้ เป็นส่วนสำคัญที่ช่วยส่งเสริมความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการด้านการใช้ภาษา กลไกการเขียน รูปแบบ และอ้างอิงข้อมูลได้อย่างดี ในขั้นที่ 6 E-End นักเรียนได้ใช้กระบวนการอภิปรายการประเมินตนเอง (Evaluating) ในขั้นนี้นักเรียนได้รับการประเมินผลงานเขียนของตนเอง และนำคำแนะนำจากครูไปปรับปรุงแก้ไขงานเขียนเพื่อพัฒนาความสามารถในงานเขียนต่อไป ผลดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Aminatun et al. (2019) และ Mohammed (2021) ที่พบว่ากลยุทธ์ PLEASE มีส่วนช่วยให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ดีขึ้น เรียบเรียงเนื้อหาดีขึ้น ใช้ภาษาได้ถูกต้อง มีการวางแผนและจัดระเบียบความคิดดีขึ้น มีความมั่นใจมากขึ้น และควบคุมตนเองดีขึ้น ตลอดจนนักเรียนสามารถนำกลยุทธ์ไปปรับใช้ในงานเขียนรูปแบบอื่น ๆ ได้ด้วยตนเอง

ผลของการที่นักเรียนสามารถเขียนเรียงความเชิงวิชาการได้ทุกองค์ประกอบจึงส่งผลให้นักเรียนถ่ายทอดเนื้อหาภายในขอบเขตที่กำหนดได้ครบถ้วน ลำดับความคิดประเด็นของเนื้อหาได้อย่างสมเหตุสมผล

เรียงเรียบข้อความได้สละสลวย ใช้ภาษาในการเขียนได้ถูกต้องตามหลักการเขียน เขียนได้ถูกต้องตามรูปแบบการเขียน และสามารถเลือกใช้แหล่งข้อมูลต่าง ๆ มาใช้ในงานเขียนได้อย่างน่าเชื่อถือโดยมีการเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาอย่างถูกต้องซึ่งบรรลุดุณภาพการเขียนตามที่หลักสูตรสถานศึกษาได้กำหนดไว้ และมีพื้นฐานการเขียนที่ดีขึ้นเพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้าสู่การเขียนในระดับที่ยากขึ้นในระดับอุดมศึกษาต่อไป และผลของใช้กลยุทธ์ PLEASE พบว่า สามารถช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้ดี จากข้อมูลที่ผู้วิจัยสัมภาษณ์ไว้ว่า นักเรียนเริ่มต้นเขียนไม่ถูก ขาดมั่นใจ เพราะขาดตัวอย่างที่ดีเป็นแม่แบบในการเขียน เนื่องจากกระบวนการจัดการเรียนการสอนของกลยุทธ์ PLEASE มีการใช้กลยุทธ์อภิปัญญา ได้แก่ การวางแผน การควบคุมตนเอง และการประเมินตนเอง ซึ่งช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าว ได้ตั้งแต่เริ่มต้นเขียน การขาดตัวอย่าง และการกำกับตนเอง (Graham & Harris, 2005; Schraw & Moshman, 1995)

2. การเปลี่ยนแปลงความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในระหว่างที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยกลยุทธ์ PLEASE

เมื่อผู้วิจัยวิเคราะห์ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนจำนวน 4 ครั้ง พบว่าความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการของนักเรียนเปลี่ยนแปลงไปทางที่ดีขึ้นทุกองค์ประกอบ ดังนี้

ด้านเนื้อหา และ ด้านการเรียบเรียงความคิด จากผลวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านเนื้อหา และการเรียบเรียงความคิดเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากกลยุทธ์ PLEASE มีการใช้กลยุทธ์อภิปัญญา ได้แก่ การวางแผน มุ่งให้นักเรียนได้รู้จักวางแผนเป้าหมายและเรียบเรียงลำดับความคิดก่อนลงมือปฏิบัติจริงส่งผลให้นักเรียนเขียนไม่ออกนอกขอบเขตและถ่ายทอดเนื้อหาได้ครอบคลุมกับประเด็นที่หัวข้อตามที่นักเรียนตั้งเป้าหมายไว้ซึ่งเป็นไปตามผลวิจัย ในขั้นที่ 1 P-Pick ผู้วิจัยให้นักเรียนอ่านบทอ่านจากนั้นให้นักเรียนคิดหัวข้อเรียงความโดยใช้ข้อมูลจากบทอ่านโดยที่ครูให้นักเรียนได้ตั้งหัวข้อ กำหนดกลุ่มผู้อ่าน และลักษณะการเขียน เมื่อนักเรียนคิดหัวข้อแล้ว นักเรียนบันทึกหัวข้อลงในใบงานโดยมีครูพิจารณาความเหมาะสมของหัวข้อ ในขั้นที่ 2 L-List มีการให้นักเรียนระดมความคิดประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อเรื่องโดยใช้ข้อมูลจากบทอ่านประกอบการเขียนมาเขียนเป็นรายการความคิด และมีการให้นักเรียนได้จัดระเบียบความคิดจากที่นักเรียนได้ระดมความคิดมาให้หมวดหมู่เดียวกันเพื่อใช้วางแผนการเขียน และในขั้นที่ 3 E-Evaluate ยังให้นักเรียนนำรายการความคิดมาลำดับความสำคัญของเนื้อหา ก่อนหน้า และเลือกประเด็นการเขียนว่าในย่อหน้าต่าง ๆ จะเขียนในประเด็นใดบ้าง

ปัจจัยทั้ง 3 ขั้นนี้ จึงช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสามารถถ่ายทอดเนื้อหาได้ตรงกับที่วางแผนและลำดับความคิดไว้ อีกทั้งยังช่วยแก้ไขปัญหานักเรียนที่ผู้วิจัยรายงานไว้ว่า นักเรียนเริ่มต้นเขียนไม่ถูกต้อง ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลวิจัยของ Akincilar (2010) พบว่า กลยุทธ์ PLEASE มีกระบวนการที่ให้นักเรียนจัดลำดับความคิดโดยทดลองเขียนร่างประโยคก่อนเขียนจริงช่วยให้นักเรียนสามารถเรียบเรียงความคิดได้สมเหตุสมผล และต่อเนื่องมากขึ้น และสอดคล้องกับผลวิจัยของ Nasution (2021) ที่พบว่า กลยุทธ์ PLEASE ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการวางแผนและเรียบเรียงความคิดก่อนลงมือเขียน นักเรียนจึงถ่ายทอดเนื้อหาดีขึ้น

ด้านการใช้ภาษา และ ด้านกลไกการเขียน จากผลวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาและด้านกลไกการเขียนเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น เนื่องจากกลยุทธ์ PLEASE มีขั้นที่ 4 A-Activate ที่ให้นักเรียนเขียนร่างข้อความทุกอย่างก่อนลงมือเขียนจริงส่งผลทำให้นักเรียนได้ตรวจสอบการใช้ภาษาและกลไกการเขียนก่อนลงมือเขียนจริง อีกทั้งในขั้นที่ 5 S-Supply มีการให้นักเรียนพูดออกเสียงจากความคิดของตนเองในขณะที่เขียนเพื่อให้นักเรียนเห็นถึงความสัมพันธ์ของประโยค และเมื่อนักเรียนมีข้อสงสัยต่าง ๆ ครูช่วยดูและปรับปรุงแก้ไขการใช้ภาษาของนักเรียนได้ทันทีทั้งการใช้ภาษา การเลือกใช้คำ การใช้คำเชื่อม และการใช้ระดับภาษา ดังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Aminatun et al. (2019) และ Mohammed (2021) ที่พบว่ากลยุทธ์ PLEASE ช่วยให้นักเรียนใช้ภาษาและระดับภาษาในงานเขียนได้ดีขึ้น

ด้านรูปแบบ และ ด้านการอ้างอิงข้อมูล จากผลวิจัยที่พบว่า นักเรียนมีความสามารถในการด้านรูปแบบและด้านการอ้างอิงข้อมูลเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นตามลำดับ เนื่องจากกลยุทธ์ PLEASE มีการให้นักเรียนดูตัวอย่างที่ดีในขั้นที่ 4 A-Activate ซึ่งช่วยให้นักเรียนมีแนวทางการเขียนโดยแก้ไขปัญหาที่ผู้วิจัยรายงานไว้ว่านักเรียนขาดความมั่นใจในการเขียนเพราะนักเรียนขาดแนวทางการเขียน ส่งผลให้นักเรียนเขียนเรียงความได้ถูกต้องตามรูปแบบเรียงความและอ้างอิงข้อมูลได้ถูกต้องตามรูปแบบการอ้างอิง สอดคล้องกับงานวิจัยของ Milford and Harrison (2010) ที่พบว่า ตัวอย่างงานเขียนช่วยให้นักเรียนมีแบบแผนการเขียนที่ชัดเจนถูกต้องตามรูปแบบ นอกจากนี้ ยังมีขั้นที่ 6 E-End ที่ช่วยให้นักเรียนได้ประเมินตนเอง ปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองซึ่งสามารถช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงวิชาการดีขึ้นทุกองค์ประกอบ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่า บทอ่านมีส่วนช่วยให้นักเรียนสนใจการเขียนมากขึ้น ดังนั้น การนำกลยุทธ์ PLEASE ไปใช้ผู้สอนจึงควรคัดเลือกบทอ่านที่สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียนในสถานศึกษา และคัดเลือกบทอ่านที่กระตุ้นความสนใจของผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น คัดเลือกบทอ่านที่นักเรียนสนใจ คัดเลือกบทอ่านที่ตรงกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชุมชน หรือคัดเลือกบทอ่านที่สอดคล้องกับเหตุการณ์ในปัจจุบัน
2. จากผลการศึกษาพบว่า การสร้างสื่อใบงานมีผลช่วยให้นักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนการเขียนได้ดี ดังนั้น การนำกลยุทธ์ PLEASE ไปใช้ ผู้สอนจึงควรสร้างใบงานที่สัมพันธ์กับขั้นตอนของกลยุทธ์ PLEASE และ สอดคล้องกับประเภทของงานเขียนที่ครูผู้สอนต้องการให้นักเรียนฝึกฝนเพื่อบรรลุเป้าหมายในการเขียน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. จากผลการวิจัยพบว่า การให้ผู้เรียนฝึกใช้กลยุทธ์ PLEASE ในการเขียนงานต่างประเภทกัน ได้แก่ ประเภทบรรยายและอธิบายซึ่งมีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันจึงส่งผลให้ผู้วิจัยพิจารณาความสามารถที่เปลี่ยนแปลงไปค่อนข้างยาก ดังนั้น การวิจัยในครั้งต่อไปผู้วิจัยควรกำหนดให้ผู้เรียนเขียนงานเขียนประเภทเดียวกันเพื่อให้ผู้วิจัยสามารถพิจารณาการเปลี่ยนแปลงของความสามารถได้แม่นยำมากขึ้น

2. จากผลการวิจัยพบว่า กลยุทธ์ PLEASE มีส่วนช่วยให้นักเรียนควบคุมพฤติกรรมกาเขียนตนเองได้ดี สามารถตระหนักรู้และกำกับตนเองได้ ดังนั้น การวิจัยในครั้งต่อไปจึงควรศึกษาและพัฒนาความสามารถในการกำกับตนเองของผู้เรียนร่วมด้วย เนื่องจากกลยุทธ์ PLEASE มีส่วนช่วยให้นักเรียนรู้จักควบคุมพฤติกรรมและความคิดของตนเองเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายที่ตนเองได้ตั้งเป้าหมายไว้

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ. (2567). *รายงานข้อค้นพบการใช้ภาษาไทยของนักเรียนจากการทดสอบด้วยรูปแบบอัตนัย O-NET ปีการศึกษา 2566*.
- สถาบันภาษาไทย. (2561). *บรรทัดฐานภาษาไทย เล่ม 5: กระบวนการคิดและการเขียนร้อยแก้ว*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- สมเกียรติ เสงวนกิจวนิช และ ชิชุกุ ยานาจิชาวะ. (2560). *เทคนิคพื้นฐานการเขียนเรียงความภาษาญี่ปุ่น*. สำนักพิมพ์ภาษาและวัฒนธรรม สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).

ภาษาอังกฤษ

- Akincilar, V. (2010). *The effect of "PLEASE" strategy training through the self-regulated strategy development (SRSD) model on fifth grade EFL students' descriptive writing: Strategy training on planning* [Master's thesis, Middle East Technical University]. OpenMETU. <https://etd.lib.metu.edu.tr/upload/3/12611947/index.pdf>
- Aminatun, D., Ngadiso, N., & Marmanto, S. (2019). Applying PLEASE strategy to teach writing skill on students with different linguistic intelligence. *Teknosastik*, 16(1), 34-40. <https://doi.org/10.33365/ts.v16i1.120>
- Boardman, C. A. (2008). *Writing to communicate: 3 Essays and the short research paper*. Pearson Education.
- Bowker, N. (2007). *Academic writing: A guide to tertiary level writing*. Massey university.
- Fitriani, D., Rasyid, Y., & Dewanti, R. (2020). Need analysis on developing essay teaching material base on brainwriting strategy. *International E-Journal of Educational Studies*, 4(7), 81-92. <https://doi.org/10.31458/iejes.608018>
- Gopalakrishnan, K. (2015). *Efficient book writing: A strategic program for improving writing productivity*. Transdependenz LLC.

- Graham, S., & Harris, K. (2005). *Writing better: Effective strategies for teaching students with learning difficulties*. Brookes Publishing.
- Liza, M., & Refnaldi, R. (2013). Using PLEASE strategy in teaching writing a descriptive text. *Journal of English Language Teaching*, 1(2), 436-444.
<https://media.neliti.com/media/publications/422607-the-use-of-please-strategy-in-teaching-w-56725a01.pdf>
- Lucia, N., Castano, O., & Garcia, L. (2019). *Academic writing reference handbook*. Editorial UTP.
- Milford, T., & Harrison, G. L. (2010). Using the PLEASE strategy with a struggling middle school writer with a disability. *Intervention in School and Clinic*, 45(5), 326-332.
<https://doi.org/10.1177/1053451209359080>
- Mohammed, I. J. (2021). The effectiveness of PLEASE strategy on Iraqi EFL university students' achievement in writing skill. *Journal of Language Studies*, 4(4), 683-699.
<https://doi.org/10.25130/jls.4.4.34>
- Nasution, N. F. (2021). *The effect of using PLEASE strategy on students' achievement in writing descriptive text at seventh grade of mts nurul hakim tembung*. [Undergraduate thesis, Universitas Islam Negeri Sumatera Utara Medan]. Repository UIN Sumatera Utara. <http://repository.uinsu.ac.id/4468/1/SKRIPSI%20PDF.pdf>
- Oshima, A., & Hogue, A. (2006). *Writing academic english*. Pearson.
- Schraw, G., & Moshman, D. (1995). Metacognitive theories. *Educational Psychology Review*, 7(4), 351-371. <https://doi.org/10.1007/BF02212307>
- Warburton, N. (2006). *The basics of essay writing*. Routledge.
- Welch, M. (1992). The PLEASE strategy: A metacognitive learning strategy for improving the paragraph writing of students with mild learning disabilities. *Learning Disability Quarterly*, 15(2), 119-128. <https://doi.org/10.2307/1511013>